

Aanvullend Protocol bij het Verdrag van handel en scheepvaart van 1934, op 12 Juni 1953 te Montevideo tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Uruguay gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

No. 1

Ter Griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 20 October 1954.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk 19 November 1954.

's-Gravenhage, 16 October 1954.

Ik heb de eer, mede namens mijn ambtgenoot zonder Portefeuille, mr J. M. A. H. Luns, U Hoogedelgestrengede mede te delen, dat in het hierbij overgelegde *Tractatenblad* 1954, no. 105¹⁾ zijn geplaatst de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands van het op 12 Juni 1953 te Montevideo tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Uruguay gesloten Aanvullend Protocol bij het Verdrag van handel en scheepvaart van 1934.

Hiernevens gelieve U Hoogedelgestrengede tevens een toelichtende nota aan te treffen bij genoemd Protocol, hetwelk ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal behoeft alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

Indien ik niet binnen dertig dagen na ontvangst van deze brief uw schriftelijke mededeling heb ontvangen van de wens, te kennen gegeven door of namens de Kamer of door ten minste twintig leden der Kamer, houdende, dat genoemd Protocol aan de uitspraak van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, dan wel indien ik binnen die termijn uw schriftelijke verklaring heb ontvangen, dat, voor zover de Tweede Kamer aangaat, geen uitspraak wordt verlangd, wordt de goedkeuring van bovengenoemd Protocol geacht te zijn verleend voor zoveel de Tweede Kamer betreft, tenzij door of namens de Eerste Kamer of door ten minste tien leden dier Kamer een uitspraak wordt verlangd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

Toelichtende nota

Bij het Verdrag van handel en scheepvaart van 29 Januari 1934 (*Stb.* 1936, 84) verleenden Nederland en Uruguay elkaar de behandeling van meestbegunstigde natie onder meer ten aanzien van de heffing van invoerrechten. Deze behandeling bracht evenwel niet mede een gelijkstelling van Nederlandse en Uruguayaanse producten ten opzichte van de binnenlandse heffingen.

Het feit nu, dat de Verenigde Staten van Amerika en Groot-Britannië sindsdien in Uruguay in genoemd opzicht wel een gelijkstelling hebben weten te verkrijgen van hun producten met die van Uruguay, heeft de Nederlandse exporteurs, in het bijzonder die van alcoholische dranken, wat hun concurrentiemogelijkheden betreft, in een moeilijke positie gebracht.

Dit gaf de Nederlandse Regering aanleiding de tijdelijk zaakgelastigde te Montevideo op te dragen, te trachten ook voor Nederland een dergelijke gunstige behandeling te verkrijgen en daarover contact op te nemen met de Regering van Uruguay.

Deze besprekingen hebben tot het gewenste resultaat geleid en op 12 Juni jl. werd overgegaan tot ondertekening van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag van 1934.

De tekst van dit Protocol behoeft weinig toelichting; artikel 1 regelt de onderhavige materie; artikel 2 verwijst naar artikel

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

6 en naar het Slotprotocol van het Verdrag van 1934, waarin de gebruikelijke uitzondering staat vermeld ten behoeve van het grensverkeer met de buurlanden, en artikel 3 bepaalt de inwerkingtreding op de dag van uitwisseling der ratificatie-oorkonden.

Het Protocol scheidt voor Nederland geen nieuwe verplichtingen en bevat in wezen slechts een eenzijdige Uruguayaanse concessie. Het komt ondergetekenden voor, dat uit dien hoofde tegen de goedkeuring geen bezwaar behoeft te bestaan.

De Landsregeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen hebben medegedeeld geen bezwaar te hebben tegen de uitbreiding van de werking van dit Protocol tot deze Rijksdelen, terwijl het mede de bedoeling is, dat dit Protocol zal gelden voor Nieuw-Guinea.

De Minister van Economische Zaken,
J. ZIJLSTRA.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,
J. LUNS.

De Staatssecretaris van Financiën,
VAN DEN BERGE.

De Minister van Overzeese Rijksdelen,
W. J. A. KERNKAMP.